

Izer Janka

November

elseje

Csemniczky Papi azt mondja, az ősök szerint, ha valami ellen már nem tudsz tenni semmit, állj az élére.

másodika

A család rendmániásnak ítélt – végre.

harmadika

„beteljesíti sorsunkat keresztrel / akit szeretünk többé nem ereszt el” /Tűz Tamás/

negyedike

Újhold – megtisztulás – egy apa mosolygó szeme – koncert – lelki ajándék – örömök.

ötödike

Ma két fontos ember születésnapja van – véletlenül tudom meg (nem bírom megjegyezni a dátumokat) és egyikükkel, szintén véletlenül, együtt is ünneplek: kiváltságosság.

hatodika

(Ötven szavasat játszunk.)

Sámántánc

Napéjegylenlőséget követő újholdkor a kéregetők összegyűlnek a Jászain egy utcazenész basszusgitár szavára, mert kell a pénz cigire, a bor is elfogyott, de buszjegyre már senki sem ad, senki sem ad, senki sem ad, dumm-dada-dumm, dumm-dada-dumm, krumplira kell, krumplira kell, krumplira kell.

hetedike

A tegnap (egyben a szakmai hétvége) utóíze: pozitív visszacsatolások, újralátalkozások – szinte illetlenség ilyen boldognak lenni egy novemberi napon (gyorsan írom, reggel, mielőtt elmúlik).

nyolcadika

Borús ég, két lemondott találkozás, készülés a szakításra, bűntudat, hiány – végül mégis belém költözött a november (és elfelejtettem enni egész nap).

kilencedike

Szakítottunk.

tizedike

A vezetésoktató megnyalja a fülem, hiába húzódok el és kérem, hogy ne, aztán leszid, mert közben kimentem a forgalmi sávból; később a mutatóujjával megböki a mellem, habár sírásra áll a szám; miért lettem ilyen falféher, kérdezi, nem vagyok-e beteg, meg jó-e a gyom-

rom, nem kell-e hányni – a buszpályaudvaron aztán elbőgöm magam, az emberek megbámulnak, nem találok a maszkom.

tizenegyedik

A kiiratkozáshoz ötvenezer forintot kell fizetnem még az autósiskolának, mert így, hogy nem vezettem le a harminc órát náluk, nem jár a beiratkozáskor kapott kedvezmény (a szerződésben pedig nincs szó a szexuális abúzusról – természetesen).

tizenkettedik

[Összepakoltunk, Apa segített elköltözni (ő is megkönynyezte út közben), szomorúság telepedett itthon a házra.] Hason fekszem a dombtető elszáradt fűvében: tudtam, hogy ez a szakítás lesz végül, ami taccsra tesz, de valahogy már azt sem értem, miért ragaszkodtam a régi dolgokhoz annyira – minden elavult. (Csupa köz-helyek.)

tizenharmadik

Nyirkos őszvég, esőcseppet lopok egy csipkebogyóról (az ujjamról a tenyerembe szalad), lila virág fagyoskodik a mezőn – magamba dermedtem én is.

tizennegyedik

Csend.

tizenötödik

A titkos ellenség is olyan, mint a gyümölcsbeli féreg (hogy belülről rág, de kívül csak a végén látszik meg a munkája), ez jutott eszembe, meg hogy ezt is biztosan mondta már valaki okosabb, valaki nagyobb, valaki régiebb.

tizenhatodik

A tangóoktatóm váratlanul meghívott beugrónak a haladók órájára – a táncpartnerem utána azzal vigasztal, hogy három év tanulást akartam most egyszerre abszolválni, nem csoda, hogy nem ment úgy (szerintem az első talppárnáim öngyilkosok lettek), de titokban egy kicsit még büszke maradok.

tizenhetedik

Azért jöttünk létre, hogy teremtsünk.

tizennyolcadik

Szóval vannak határok, amiket át kell lépni (különböző korlátoltság, frigiditás), vannak, amiket sosem szabadna (különböző jogtalanság, abúzus), és a kettő között is egy, amit keresek.

tizenkilencedik

Nem is olyan rossz dolog a birsalmasajt, csak minden falatra kéne egy fél dió.

huszadik

Túl sok a zaj – boldogok a lelki szegények.

huszonegyedik

Hétvégente rendszeresen a szamarat megtekintő, etető turisták, tavasz végén diákok szállják meg a cseresznyefákat, nyáron egy néni jön be a kapun, mert „olyan szép, hogy muszáj körülnéznie”, ma egy fickó a bokroknál vizelt, majd almát lopott, azt mondta, ritka manapság,

hogy az ágról szedheti az ember a gyümölcsöt, meg hogy ki kéne tenni egy „PRIVÁT” táblát (így a külföldiek is értik majd) – szerencsére már nem parkolnak a telek szélére letarolva a frissen ültetett fákat, csak a dolgukat végzik el közöttük. (Ha nincs kerítés mindent lehet – miért ilyen az ember?)

huszonkettedike

Rászántam magam a második oltásra (a tavaly decemberi betegséggel együtt három) – és semmi, sőt, mintha még jobban is lennék tőle, fura.

huszonharmadika

Irodalmi est, belecsöppenés egy forgatásra véletlenül, éjfélkor (részegen) mezőségít táncolok valakivel, akivel már nagyon-nagyon régen szerettem volna (és a néptánc is hosszú ideje hiányzik).

huszonnegyedike

Lelketfagyasztó hideg, napsütés nélkül.

huszonötödike

Van egy olyan babonám, hogy ha túl boldogságosat írok a Naplómba – vagy ide (lásd 7-10) – akkor beüt a krach (azért persze lehet, hogy pont az ilyen előítéletes hozzáállásom miatt), úgyhogy most nem írok effélét, hátha megmarad. :)

huszonhatodika

Éhes vagyok, fáradt vagyok (pánikrohamok hajnali kettőig múlt éjszaka), nyűgös vagyok, veszekedős.

huszonhetedike

Pilinszky meghódította a közösségi médiát – csak meg kellett halnia hozzá.

huszonnyolcadika

Advent első vasárnapja – és ma lett volna az évfordulónk.

huszonkilencedike

Fekete lóval álmodom, fekete kutyával, fekete kecskével és zöld óriáskígyóval, meg arról, hogy a menekülőket nem tudom átjuttatni a valóságból a mágikus világba, mert amikor a vikingek hallotti csónakjában a vízéshez érek, kinyúlok és oldalt görcsösen megkapaszko-dom valamiben, hiába nyomnak hátulról, nem mozdulok egy tapodtat sem, annyira rettegek a zuhanástól.

harmincadika

„Akármilyen meglepő, mégiscsak ezek a legszebb éveink” /Szabó Benedek és a Galaxisok/

